

Mál nr. 380/2014

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksturs G.**

Vinnuslys við húsbyggingu að Mýrargötu 4. mars 2013.**Gögn.**

1. Málskot móttækið 16. desember 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 30. desember 2014.

Málsatvik.

Í tilkynningu um vinnuslys til Vinnueftirlitsins sem barst stofnuninni þann 26. mars 2013 kemur fram eftirfarandi lýsing: „Verið var að hífa niður steypumót mánudaginn 4. mars um 14:00. Steypumót voru lögð niður á annað mót og upp að vegg. Mótið rann eftir að vindur tók bómu og stafismaður lenti á milli móts og styrktarbita mótsins sem undir var, með þeim afleiðingum að bein brotnaði í ökkla.“ Sýsið var ekki rannsakað af hálfu Vinnueftirlitsins.

M telur að slys hans megi rekja til þess að verkstjóri G hafi gefið fyrirmæli um vinnu við ófullnægjandi aðstæður, aftakaveður hafi verið þegar híft var og ótvírætt sé að fyrirmæli um hífingu hafi komið frá vinnuveitanda M eða starfsmanni sem hann ber ábyrgð á. Verði G því að bera skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga líkamstjóns M.

V telur að líkamstjón M verði ekki rakið til skaðabótaábyrgðar G og vísar þar til yfirlýsingar forsvarsmanns fyrirtækisins um að hann hafi gefið fyrirmæli um að halda verki áfram en lagt ákvörðun um áframhaldandi hífingu í hendur stjórnanda krana sem hafi ekki verið starfsmaður G heldur annars fyrirtækis. V vísar til þess að sá stjórnandi hafi haft sérþekkingu til að taka ákvörðun um hvort hífing væri forsvaranleg í ljósi veðuraðstæðna. Einnig vísar V til þess að forsvarsmáður G hafi verið farinn af vettvangi þegar slys M varð. V telur að verkstjórn hafi verið í höndum stjórnanda kransins í fjarveru forsvarsmanns G.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um skaðabótaábyrgð G vegna slyss M, en ótvírætt er af gögnum málsins að M var starfsmaður G á slysdegi. M getur byggt kröfur sínar á því að G beri skaðabótaábyrgð á grundvelli ólögfestrar reglu íslensks skaðabótaréttar um vinnuveitandaábyrgð en þá þarf tjón að vera rakið til sakar starfsmanns sem lýtur boðvaldi G þannig að sú háttsemi sé í tengslum við starf hans fyrir G. Í málinu er upplýst að forsvarsmáður G beindi þeim fyrirmælum til stjórnanda krana á vettvangi að halda ætti áfram vinnu. Verður ekki annað heldur séð en að verkið hafi verið unnið í þágu G. Í ljósi víðtækrar skilgreiningar skaðabótaréttar á því hver getur talist starfsmaður í skilningi reglunnar um vinnuveitandaábyrgð verður ekki hjá því komist að skilja gögn málsins með þeim hætti að boðvald eiganda G hafi verið yfir þeim sem unnu í hans þágu á þeim stað sem verið var að vinna það verk sem M slasaðist við. Staðfest er í gögnum málsins að nokkur vindur var á vettvangi og verður ekki annað séð en að gáleysislegt hafi verið að hífa steypumót við þær aðstæður að aðrir starfsmenn væru nálægt þeim á meðan á hífingu stóð. Á því gáleysi ber G skaðabótaábyrgð þar sem hann telst hafa haft boðvald yfir öllum þeim sem unnu á staðnum í hans þágu í ljósi fyrirmæla hans um að verki skyldi haldið áfram.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu G hjá V.

Reykjavík 22. janúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.